

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 825

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 7 decembrie 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 806 din 2 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	2-4		1.170. — Hotărâre privind înființarea Spitalului de Boli Cronice Călinești, județul Argeș	12
Decizia nr. 809 din 2 octombrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice	5-6		1.171. — Hotărâre privind stabilirea cuantumului ajutorului anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice, cuvenit veteranilor de război și văduvelor de război, precum și accidentaților de război în afara serviciului ordonat	12
Decizia nr. 836 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	6-7		1.179. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizarea infrastructurii privind siguranța circulației pe DN1, în sate lineare și puncte negre”	13-14
Decizia nr. 847 din 11 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. b), art. 36, art. 44, art. 49 alin. (3), art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari....	7-9		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 856 din 18 octombrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing	9-11		1.246. — Ordin al ministrului sănătății privind desemnarea persoanelor responsabile cu identificarea și declararea potențialilor donatori de organe și/sau țesuturi și/sau celule aflate în moarte cerebrală	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 806

din 2 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda în Dosarul nr. 472/117/2011 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 426D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 427—429D/2012 și nr. 438—444D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda și de Sindicatul Învățământului „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila în dosarele nr. 475/117/2011, nr. 1.651/117/2011, nr. 8.937/117/2010, nr. 6.265/113/2010, nr. 6.361/113/2010, nr. 6.365/113/2010, nr. 6.678/113/2010, nr. 7.491/113/2010, nr. 6.271/113/2010 și nr. 6.794/113/2010 ale Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 427—429D/2012 și nr. 438—444D/2012 la dosarul nr. 426D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 16 și 24 ianuarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 472/117/2011, nr. 475/117/2011, nr. 1.651/117/2011, nr. 8.937/117/2010, nr. 6.265/113/2010, nr. 6.361/113/2010, nr. 6.365/113/2010, nr. 6.678/113/2010, nr. 7.491/113/2010, nr. 6.271/113/2010 și nr. 6.794/113/2010, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă și Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind**

unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de recurentul Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda și de recurentul Sindicatul Învățământului „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila în cadrul unor cauze având ca obiect acordare de drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că indemnizația de concediu de odihnă nu ar trebui să intre sub incidența prevederilor de lege criticate, deoarece acestea prevăd diminuarea cu 25% a cuantumului brut al drepturilor stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010. Or, în cuprinsul Legii nr. 118/2010 nu se face nicio referire la indemnizația de concediu de odihnă. Totodată, nici Legea-cadru nr. 330/2009 și nici Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2010 nu fac referire la indemnizația de concediu de odihnă. Prin urmare, dispozițiile Legii nr. 118/2010 nu vizează această indemnizație.

Pe de altă parte, indemnizația de concediu de odihnă nu poate fi asimilată cazurilor enumerate de Legea nr. 118/2010, întrucât drepturile vizate de aceasta sunt acelea care contează ca remunerație pentru munca depusă, presupunând prestații cu executare succesivă. Or, obligația de plată a indemnizației de concediu de odihnă nu este susceptibilă de executare succesivă, ci dintr-o dată, deosebindu-se în mod clar de obligațiile de natură salarială.

În concluzie, așa cum au reținut și alte instanțe judecătorești (Tribunalul Timiș, Tribunalul Olt, Tribunalul Dolj, Curtea de Apel Timișoara și Curtea de Apel Craiova), indemnizația de concediu de odihnă, ca prestație unică, nu poate fi asimilată unor alte indemnizații pe care salariatul le primește succesiv, numai acestea putând fi, așadar, drepturi salariale.

Totuși, unele instanțe de judecată și toate conducerile unităților și instituțiilor de învățământ au apreciat că indemnizația de concediu de odihnă trebuie diminuată cu 25%.

Cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, susțin următoarele:

1. Aceste dispoziții contravin principiului neretroactivității legii, deoarece dreptul membrilor de sindicat s-a născut anterior intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010, iar data la care trebuia plătită indemnizația de concediu nu intră sub incidența Legii nr. 118/2010. Or, a impune aplicarea Legii nr. 118/2010 unei situații juridice anterioare apariției sale echivalează cu o încălcare a principiului neretroactivității legii civile.

Plata indemnizației de concediu nu este o favoare pe care legiuitorul o face angajatului, ci este un drept legal prevăzut și, în consecință, el trebuie respectat ca atare, *stricto sensu*.

2. Totodată, autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin și principiului egalității în fața legii. În acest sens, arată că dacă, din orice motive, un salariat care solicită și a fost planificat să execute concediul în luna martie beneficiază de indemnizația de concediu integrală prevăzută de lege, lipsirea celor care au fost planificați să efectueze concediul de odihnă după apariția actului normativ care le restrânge drepturile creează, în defavoarea celor din urmă, o stare de discriminare, încălcând astfel art. 16 din Constituție, art. 5 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 și art. 14

din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

3. Mai arată că dispozițiile de lege criticate contravin și prevederilor art. 1 paragraful 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, face o paralelă cu un alt litigiu care s-a aflat pe rolul instanțelor de judecată, și anume cel referitor la plata diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008. Instanțele judecătorești au reținut faptul că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin o „speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său. În consecință, instanțele judecătorești au dat câștig de cauză membrilor de sindicat, obligând unitățile la plata diferențelor salariale rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, prin sentințe definitive și irevocabile. Mai mult, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secțiunile Unite, prin Decizia nr. 3 din 4 aprilie 2011, a admis recursul în interesul legii și a decis că prevederile Legii nr. 221/2008 constituie temei legal pentru diferența drepturilor salariale convenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009.

Or, situația neacordării integrale a indemnizației de concediu de odihnă este identică și, din moment ce salariul calculat potrivit Legii nr. 221/2008 a fost deja considerat de către instanțele de judecată un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție, apreciază că și indemnizația de concediu de odihnă are natura juridică a unui drept de creanță, protejat de prevederile sus-menționate din Primul Protocol la Convenție, fapt ce conduce la recunoașterea calității de victimă pentru persoanele lipsite, în tot sau în parte, de această indemnizație, care constituie o „speranță legitimă”.

4. Dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 referitoare la diminuarea cu 25% a indemnizației de concediu de odihnă contravin principiului respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece stabilirea datei la care s-a născut dreptul membrilor de sindicat la plata indemnizației de concediu ține de aplicarea Legii nr. 118/2010, iar nu de constituționalitatea acesteia. În plus, prin Decizia nr. 20/2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea unui recurs în interesul legii, dispozițiile de lege criticate au fost interpretate cu caracter obligatoriu.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia pune în discuție câmpul de aplicare a unor norme dintr-o lege, aspecte ce constituie chestiuni de interpretare și de aplicare a legii, care sunt de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care sunt deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.155/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Prevederile de lege criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței sale recente (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea urmează să analizeze constituționalitatea dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, care au următorul conținut: „*Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (5) potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, invocată din perspectiva indemnizației de concediu, respingând ca neîntemeiată această excepție, prin Decizia nr. 487 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 16 iulie 2012.

Cu acel prilej, invocând jurisprudența sa anterioară, Curtea a arătat că prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului

constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Totodată, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în Cauza *Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

De asemenea, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Salariaților din Învățământ Turda și de Sindicatul Învățământului „Corneliu Gheorghe Caranica” din Brăila în dosarele nr. 472/117/2011, nr. 475/117/2011, nr. 1.651/117/2011, nr. 8.937/117/2010, nr. 6.265/113/2010, nr. 6.361/113/2010, nr. 6.365/113/2010, nr. 6.678/113/2010, nr. 7.491/113/2010, nr. 6.271/113/2010 și nr. 6.794/113/2010 ale Curții de Apel Cluj — Secția I civilă și Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în acest sens fiind Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele privilegii, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

Curtea a mai observat că, în ceea ce privește aspectele referitoare la modul de aplicare și interpretare a legii, prin Decizia nr. 20 din 17 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 21 noiembrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție și admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și a stabilit că, „întrucât după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, cuantumumul brut al salariului a fost afectat de o reducere de 25%, în același mod și indemnizația de concediu cuvenită personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat pentru concediul efectuat după această dată (3 iulie 2010) se impune a fi diminuată proporțional, ca urmare a faptului că se calculează în raport cu media zilnică a veniturilor din fiecare lună în care se efectuează concediul.”

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 809

din 2 octombrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Ioan Pamparău în Dosarul nr. 8.087/62/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 572D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta este nemotivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 februarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.087/62/2011, **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de intimatul Ioan Pamparău într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de președintele Casei Naționale de Pensii Publice împotriva Sentinței civile nr. 96/CC din 17 octombrie 2011, pronunțată de Tribunalul Brașov, prin care instanța a admis în parte cererea formulată de reclamantul Ioan Pamparău și a aplicat pârâtului, adică președintelui Casei Naționale de Pensii Publice, o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere pentru neexecutare, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în forma în vigoare la data de 19 mai 2009, a dispozițiilor Sentinței civile nr. 647/CA din 10 iunie 2009 a Curții de Apel Brașov, amenda aplicându-se de la data de 1 ianuarie 2010 până la data executării efective a respectivei hotărâri judecătorești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, dacă se consideră că recurenta Domnica Doina Pârcălabu poate ocupa în continuare funcția de președinte al Casei Naționale de Pensii Publice, în temeiul Deciziei nr. 68/2009 emise de prim-ministru în baza unei legi abrogate, și anume Legea nr. 19/2000.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate, recurenta Domnica Doina Pârcălabu aflându-se în exercițiul funcției de președinte față de Decizia nr. 68/2009 emisă de prim-ministru,

Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale devenind Casa Națională de Pensii Publice, conform art. 4 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, iar, din analiza motivării excepției de neconstituționalitate, se constată că, în realitate, autorul acesteia nu critică aspecte de natură constituțională, ci se referă la emiterea unui act administrativ.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 133 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, care au următorul cuprins: „*Președintele CNPP este numit prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului muncii, familiei și protecției sociale, pentru un mandat de 5 ani, care poate fi reînnoit. Președintele CNPP este și președinte al consiliului de administrație.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) și (2) privind principiul egalității în fața legii, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă că autorul acesteia nu aduce critici de neconstituționalitate textului de lege criticat, ci solicită instanței de judecată să decidă dacă Domnica-Doina Pârcălabu poate ocupa în continuare funcția de președinte al Casei Naționale de Pensii Publice, în temeiul Deciziei prim-ministrului nr. 68/2009. Aceste aspecte, însă, nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pe de altă parte, cât privește încălcarea dispozițiilor din Constituție, Curtea constată că autorul excepției nu a precizat în ce mod dispozițiile de lege criticate ar contraveni acestora. Or, potrivit jurisprudenței sale constante, Curtea Constituțională a statuat că simpla enumerare a dispozițiilor constituționale considerate a fi încălcate, fără a preciza în concret motivele pe

care se întemeiază contrarietatea cu Legea fundamentală, nu satisface condiția motivării excepției. În acest sens este Decizia nr. 517 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 2 iunie 2008.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost invocată, este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 alin. (2) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, excepție ridicată de Ioan Pamparău în Dosarul nr. 8.087/62/2011 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 836

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Toma	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Ioan Adrian Alexe, Anita Cristina Balaban (născută Petrovici), Cristian Borș, Flavius Cristea, Adrian Constantin Grecu, Daniel Istrate, Valentin Mihai, Dan Păuleț, Raluca Elena Preda, Miahaela Diana Sasu (născută Oltean) și Lorant Varga în Dosarul nr. 10.480/30/2010* al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului nr. 905D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 259/2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.480/30/2010*, **Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar**, excepție ridicată de Ioan Adrian Alexe, Anita Cristina Balaban (născută Petrovici), Cristian Borș, Flavius Cristea, Adrian Constantin Grecu, Daniel Istrate, Valentin Mihai, Dan Păuleț, Raluca Elena Preda, Miahaela Diana Sasu (născută Oltean) și Lorant Varga într-o cauză ce are ca obiect drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 sunt neconstituționale, în măsura în care acestea produc efecte retroactive asupra unor drepturi câștigate sub imperiul prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 330/2009.

Curtea de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate diminuează drepturile salariale datorate de angajator începând cu data de 3 iulie 2010, data intrării în vigoare a Legii nr. 118/2010, astfel încât nu se poate vorbi despre încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată în deciziile nr. 872/2010, nr. 874/2010 și nr. 1.655/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, care au următorul conținut: „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv*

sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.

(2) *În situația în care din aplicarea prevederilor alin. (1) rezultă o valoare mai mică decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, suma care se acordă este de 600 lei.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) din Constituție privind neretroactivitatea legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 259 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 11 mai 2012, aceasta a statuat că, „în privința criticilor de neconstituționalitate ce vizează încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, textele legale criticate aplicându-se numai cu privire la drepturile salariale viitoare”. Dispozițiile art. 1 din Legea nr. 118/2010 au avut aplicare începând cu data de 3 iulie 2010, atunci când legea a și intrat în vigoare, astfel încât nu se poate vorbi despre o încălcare a principiului neretroactivității legii în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Ioan Adrian Alexe, Anita Cristina Balaban (născută Petrovici), Cristian Borș, Flavius Cristea, Adrian Constantin Grecu, Daniel Istrate, Valentin Mihai, Dan Păuleț, Raluca Elena Preda, Miahaela Diana Sasu (născută Oltean) și Lorant Varga în Dosarul nr. 10.480/30/2010* al Curții de Apel Timișoara — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Toma

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 847

din 11 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. b), art. 36, art. 44, art. 49 alin. (3), art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. b), art. 36, art. 44, art. 49 alin. (3), art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Atanasie Blăjan în Dosarul nr. 3.075/300/2010 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă și care

formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.301D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale privind dreptul de proprietate privată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 3.075/300/2010, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. b), art. 36, art. 44, art. 49 alin. (3), art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Atanasie Blăjan într-o cauză având ca obiect pretenții, respectiv plata cotelor de întreținere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile criticate, respectiv art. 49 alin. (3) din Legea nr. 230/2007, se referă la penalități, stabilind că acestea pot fi folosite la diverse necesități, respectiv cheltuieli cu reparațiile asupra proprietății comune sau alte cheltuieli de natură administrativă, ceea ce duce la încălcarea dreptului de proprietate privată, deoarece „fondul de rulment” ar trebui depus într-o bancă pentru a se obține o dobândă, în condițiile în care reparațiile și întreținerea blocului sunt obligația fiecărui proprietar. De asemenea, arată că art. 58 din Legea nr. 230/2007 este „restrictiv și abuziv”.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece normele criticate au fost instituite pentru a asigura celeritatea recuperării creanțelor și evitarea întreruperii utilităților, aprecierea asupra oportunității reglementării fiind de competența legiuitorului, în plus, proprietarul are drept de regres împotriva terților cu care a contractat, pentru eventualele drepturi de creanță, nefiind vorba de vreo atingere adusă dreptului de proprietate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3), art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 este neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. Cu privire la dispozițiile referitoare la raporturile juridice ale proprietarului, stabilite de acord cu chiriașul, indiferent de statutul locuinței, arată că aceste prevederi sunt în sensul garantării dreptului de proprietate, întrucât proprietarul este ținut să respecte dreptul de proprietate al celorlalți proprietari și să contribuie în mod proporțional la cheltuielile comune, având posibilitatea formulării unei acțiuni în regres împotriva chiriașului pentru recuperarea plății efectuate pentru utilitățile publice.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. b), art. 36 și art. 44 din aceeași lege, consideră că aceasta este inadmisibilă, întrucât autorul sesizării nu motivează încălcarea prevederilor constituționale.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale, întrucât nu aduc atingere dreptului de proprietate privată. Exercițarea prerogativelor dreptului de proprietate privată nu trebuie absolutizată, legiuitorul fiind îndreptățit să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate,

menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie. Mai mult, faptul că proprietarul nu este absolvit de la obligațiile sale față de asociația de proprietari, în cazul în care chiriașul nu respectă obligațiile contractuale, nu este de natură a aduce atingere dreptului de proprietate privată, deoarece aceste norme au fost instituite tocmai pentru asigurarea cu celeritate a recuperării creanțelor și evitarea întreruperii utilităților, proprietarul având drept de regres împotriva terților cu care a contractat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, notele scrise depuse, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 lit. b), art. 36, art. 44, art. 49 alin. (3), art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, care au următorul cuprins:

— Art. 27 lit. b): „*Adunarea generală a proprietarilor membri ai asociației de proprietari are următoarele atribuții: [...]*

b) adoptă, modifică sau revocă hotărâri;”;

— Art. 36: „*Administratorul, persoană fizică sau juridică, are, în principal, următoarele atribuții:*

a) prestarea serviciilor în mod profesional;

b) gestionarea bunurilor materiale și a fondurilor bănești;

c) efectuarea formalităților necesare în angajarea contractelor cu furnizorii de servicii pentru exploatarea și întreținerea clădirii, derularea și urmărirea realizării acestor contracte;

d) asigurarea cunoașterii și respectării regulilor cu privire la proprietatea comună;

e) gestionarea modului de îndeplinire a obligațiilor cetățenești ce revin proprietarilor în raport cu autoritățile publice. Obligațiile cetățenești sunt cele stabilite, potrivit legii, de adunarea generală a proprietarilor;

f) îndeplinirea oricăror alte obligații expres prevăzute de lege.”;

— Art. 44: „*Pentru riscurile cu privire la proprietatea comună, asociația de proprietari, în numele proprietarilor asociați, poate încheia polițe de asigurare.*”;

— Art. 49 alin. (3): „*(3) Sumele rezultate din aplicarea penalităților de întârziere vor face obiectul fondului de penalități al asociației de proprietari și se vor utiliza numai pentru plata penalizărilor impuse asociației de proprietari de către terți și pentru cheltuieli cu reparațiile asupra proprietății comune sau alte cheltuieli de natură administrativă.*”;

— Art. 52: „*(1) Consiliile locale ale municipiilor, orașelor, comunelor și ale sectoarelor municipiului București sprijină activitatea asociațiilor de proprietari pentru realizarea scopurilor și sarcinilor ce le revin, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.*

(2) Consiliile locale organizează în cadrul aparatului propriu un compartiment specializat în sprijinirea și îndrumarea asociațiilor de proprietari.”;

— Art. 58 alin. (2): „*(2) Raporturile juridice ale proprietarului, stabilite de comun acord cu chiriașul, indiferent de statutul locuinței, precum și nerespectarea obligațiilor contractuale de*

către chiriaș nu absolvă proprietarul de la obligațiile sale față de asociația de proprietari prevăzute în prezenta lege.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Autorul acesteia este nemulțumit, în esență, de faptul că sumele rezultate din aplicarea penalităților de întârziere care se constituie în fondul de penalități al asociației de proprietari se vor folosi și pentru cheltuieli ce reprezintă contravaloarea unor reparații asupra proprietății comune sau alte cheltuieli de natură administrativă, nefiind depuse la bancă, considerând că astfel îi este încălcat dreptul de proprietate asupra creanțelor ce le-ar putea obține din dobânzile aferente sumelor reprezentând „fondul de rulment”.

Din economia prevederilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 230/2007, Curtea observă că acestea dispun ca sumele rezultate din aplicarea penalităților de întârziere, sume ce se constituie într-un fond de penalități, potrivit aceiași legi, să se utilizeze numai pentru plata penalizărilor impuse asociației de proprietari de către terți și pentru cheltuieli cu reparațiile asupra proprietății comune sau alte cheltuieli de natură administrativă.

Curtea constată, totodată, că, pe de o parte, potrivit prevederilor constituționale, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului sunt garantate, însă conținutul și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 alin. (3) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Atanasie Blăjan în Dosarul nr. 3.075/300/2010 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 lit. b), art. 36, art. 44, art. 52 și art. 58 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de același autor, în același dosar, al aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionita Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 856

din 18 octombrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10

din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție ridicată de Petru Dan în Dosarul nr. 2.006/110/2012 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 931D/2012.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat cu delegație la dosar, domnul Constantin Florea din cadrul Baroului București.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului, care depune note scrise la dosarul cauzei și pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, arătând că art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție, întrucât creează un dezechilibru între drepturile și obligațiile părților contractului de leasing, dând posibilitatea finanțatorului să însereze în cuprinsul acestuia clauze abuzive, pe care beneficiarul, în alte condiții, nu le-ar fi acceptat. Se susține, de asemenea, că prin obligarea beneficiarului la plata ratelor până la expirarea contractului de leasing, în condițiile rezilierii contractului, după restituirea bunului și reținerea plăților deja efectuate, se încalcă dreptul de proprietate al acestuia, aspect ce contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 și art. 136.

Reprezentantului Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, apreciind: contractul de leasing este un contract *sui generis*, ale cărui părți pot conveni stipularea în cuprinsul acestuia și a altor clauze pe care le consideră favorabile și că plata ratelor de leasing este obligatorie. Se mai arată că, nefiind vorba despre un contract translativ de proprietate, nu poate fi invocată existența unui drept de proprietate al beneficiarului asupra bunului care formează obiectul leasingului și nici o eventuală încălcare a unui astfel de drept.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.006/110/2012, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing**, excepție ridicată de Petru Dan într-o cauză penală având ca obiect săvârșirea infracțiunilor de inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută la art. 7 din Legea nr. 39/2003 privind prevenirea și combaterea criminalității organizate, înșelăciune, prevăzută la art. 215 din Codul penal, fals în înscrisuri sub semnătură privată, prevăzută la art. 290 din Codul penal și spălare de bani, prevăzută la art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele criticate creează discriminare între părțile contractului de leasing, neprevăzând sancțiuni juridice echivalente în cazul nerespectării de către părți a obligațiilor asumate și neasigurând un echilibru între drepturile și obligațiile acestora. Astfel, utilizatorul este obligat să accepte clauze abuzive, pe care nu le-ar fi acceptat în alte condiții, iar finanțatorul beneficiază de o contraprestație chiar și în condițiile în care partea care utilizează bunul rămâne fără folosința acestuia, fiind încălcate, în acest fel, dispozițiile art. 16 din Constituție. Se susține, totodată, că plata ratelor până la expirarea contractului de leasing, chiar și după rezilierea acestuia, pe lângă restituirea bunului și reținerea ratelor plătite înainte de rezilierea, afectează dreptul de proprietate al utilizatorului, neexistând un just echilibru între interesul general

ocrotit și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului, aspecte ce contravin prevederilor constituționale ale art. 136 alin. (5). Este invocată, în acest sens, Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 21 februarie 1986, pronunțată în Cauza *James și alții împotriva Marii Britanii*.

Tribunalul Bacău — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate se aplică tuturor persoanelor care au calitatea de utilizatori în contractul de leasing, fără discriminări, nefiind încălcate nici normele constituționale referitoare la dreptul de proprietate, întrucât la data încheierii contractului de leasing părțile au cunoscut clauzele contractuale ale acestuia. Se susține, de asemenea, că nu există un dezechilibru între interesul individual al utilizatorilor de leasing și interesul general al comunității. Pentru aceste motive, se arată că textele criticate nu contravin normelor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatului Poporului arată că prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 sunt constituționale. Se arată, în acest sens, că locatorii/finanțatorii și, respectiv, locatarii/utilizatorii contractului de leasing sunt părți ale acestui contract aflate în situații juridice diferite, fapt ce justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat al acestora și că în momentul încheierii contractului de leasing părțile au fost de acord cu clauzele contractuale ale acestuia, nefiind încălcate, astfel, prevederile art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține însă că autorul critică, în realitate, dispozițiile art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 9 din 12 ianuarie 2000, care au următorul cuprins:

— Art. 10: „*Locatarul/utilizatorul se obligă:*

[...]

f) să își asume pentru întreaga perioadă a contractului, în lipsa unei stipulații contrare, totalitatea obligațiilor care decurg din folosirea bunului direct sau prin prepușii săi, inclusiv riscul pierderii, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, și continuitatea plăților cu titlu de rată de leasing până la achitarea integrală a valorii contractului de leasing;”.

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 136 alin. (5) cu privire la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 prin Decizia nr. 1.426 din 25 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 3 februarie 2012, prin care a statuat că, deși împrumută din caracteristicile altor contracte, contractul de leasing este un contract complex, de sine stătător, a cărui particularitate determină drepturi și obligații specifice părților contractante. Totodată, Curtea a reținut că, în analiza drepturilor și obligațiilor ce revin părților contractului de leasing, trebuie avut în vedere că operațiunile de leasing presupun, în general, existența mai multor participanți, după cum urmează: locatorul/finanțatorul, locatarul/utilizatorul, societatea de asigurare și furnizorul desemnat de locatar/utilizator.

Astfel, Curtea a constatat că drepturile și obligațiile părților contractului de leasing, inclusiv obligația ce îi incumbă locatarului/utilizatorului, potrivit art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, sunt determinate de particularitatea acestei operațiuni, neavând un caracter discriminatoriu, acestea fiind adecvate poziției specifice pe care fiecare parte a contractului o deține în raporturile ce se creează.

De altfel, Curtea a reținut că însuși textul criticat dispune că această obligație cade în sarcina locatarului/utilizatorului numai în cazul în care nu există o stipulație contrară, iar potrivit art. 11 din ordonanță, în cadrul operațiunilor de leasing, drepturile și obligațiile părților vor fi stipulate în contract și nu vor fi limitate la prevederile art. 9 și 10. Astfel, părțile pot stipula în contract clauze pe care le consideră mai favorabile.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.382 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2012, Curtea a statuat că pe toată durata contractului de leasing dreptul de folosință revine altei persoane decât titularului dreptului de proprietate — contractul de leasing nefiind prin sine translativ de proprietate, ci acordând locatarului/utilizatorului doar un drept de opțiune, în sensul că în momentul expirării contractului de leasing acesta are prioritate la cumpărarea bunului ce a constituit obiectul contractului de leasing.

Curtea a constatat că nu se poate reține încălcarea dreptului de proprietate al utilizatorului, deoarece, astfel cum arată chiar

autorul excepției, utilizatorul a preluat din momentul încheierii contractului de leasing „doar posesia și folosința bunului mobil”, fapt ce nu îi oferă garanțiile de care ar beneficia în calitate de proprietar al bunului, în condițiile în care transferul dreptului de proprietate asupra sa intervine la un moment ulterior, și anume acela al expirării contractului de leasing, ca urmare a efectului încheierii unui contract de vânzare-cumpărare.

Or, promitentul-cumpărător nu este titularul dreptului de proprietate, ce urmează a se naște ulterior, prin exprimarea opțiunii în acest sens, în condițiile art. 9 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing.

De altfel, Curtea, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 279 din 24 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, a statuat că problema garantării și ocrotirii constituționale a dreptului de proprietate nu se poate invoca în favoarea unor persoane care nu au calitatea de proprietari.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997, dacă în contract nu se prevede altfel, în cazul în care locatarul/utilizatorul nu execută obligația de plată integrală a ratei de leasing timp de două luni consecutive, calculate de la scadența prevăzută în contractul de leasing, locatorul/finanțatorul are dreptul de a rezilia contractul de leasing, iar locatarul/utilizatorul este obligat să restituie bunul și să plătească toate sumele datorate, până la data restituirii în temeiul contractului de leasing. Prin urmare, în condițiile rezilierii de către locator/finanțator a contractului de leasing ca urmare a neplății ratei integrale de leasing timp de două luni consecutive de către utilizator, acesta din urmă este obligat la plata ratelor corespunzătoare utilizării bunului, anterioare datei predării acestuia, fără a putea pretinde că plata sumelor în cauză îi diminuează în mod nejustificat patrimoniul sau că aceasta ar atrage îmbogățirea fără justă cauză a locatorului/finanțatorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, excepție ridicată de Petru Dan în Dosarul nr. 2.006/110/2012 al Tribunalului Bacău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 octombrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****privind înființarea Spitalului de Boli Cronice Călinești, județul Argeș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 174 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înființarea, ca urmare a Hotărârii Consiliului Județean Argeș nr. 84 din 21 noiembrie 2012, a Spitalului de Boli Cronice Călinești, unitate sanitară publică cu paturi, cu personalitate juridică, cu sediul în comuna Călinești, str. Ion Crăciun nr. 1, județul Argeș, în subordinea Consiliului Județean Argeș.

Art. 2. — Structura organizatorică a Spitalului de Boli Cronice Călinești se aprobă prin act administrativ al conducătorului unității administrativ-teritoriale, cu avizul Ministerului Sănătății, în condițiile art. 174 alin. (5) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Patrimoniul Spitalului de Boli Cronice Călinești se constituie în condițiile legii.

Art. 4. — (1) Personalul necesar funcționării spitalului se asigură în condițiile legii, cu încadrarea în normativul de personal și în numărul total de posturi din domeniul sănătății aprobat județului Argeș.

(2) Numărul total de paturi al spitalului se asigură cu încadrarea în Planul național de paturi alocat județului Argeș.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Mircea Dușa
p. Ministrul delegat pentru administrație,
Constantin Cătălin Chiper,
secretar de stat
Ministrul sănătății,
Raed Arafat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.170.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRĂRE****privind stabilirea cuantumului ajutorului anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice, convenit veteranilor de război și văduvelor de război, precum și accidentaților de război în afara serviciului ordonat**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 16 lit. g) și al art. 18 din Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Veteranii de război, vădulele de război, precum și accidentații de război în afara serviciului ordonat, care au suferit o infirmitate din cauza acțiunii mijloacelor de luptă ale războiului, beneficiază în anul 2012 de un ajutor anual în cuantum de 230 lei/persoană pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice pentru nevoi casnice.

Art. 2. — Sumele pentru plata ajutorului prevăzut la art. 1, inclusiv cheltuielile cu transmiterea acestora la beneficiari, se suportă din bugetele Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și Serviciului Român de Informații.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Georgeta Bratu,
secretar de stat
p. Ministrul apărării naționale,
Sebastian Huluban,
secretar de stat
Directorul Serviciului Român de Informații,
George Cristian Maior
Ministrul administrației și internelor,
Mircea Dușa
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.171.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizarea infrastructurii privind siguranța circulației pe DN1, în sate lineare și puncte negre”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 16/2011 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiție „Modernizarea infrastructurii privind siguranța circulației pe DN 1, în sate lineare și puncte negre”, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică „Modernizarea infrastructurii privind siguranța circulației pe DN 1, în sate lineare și puncte negre”, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizarea infrastructurii privind siguranța circulației pe DN 1, în sate lineare și puncte negre”, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

(2) Lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localităților Săliște din județul Sibiu, Sântimbru din județul Alba, Oșorhei din județul Bihor, Căpușu Mare, Feleacu, Tureni și Florești din județul Cluj, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor este cea prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică prevăzute la art. 1, situate pe raza localităților Săliște din județul Sibiu, Sântimbru din județul Alba, Oșorhei din județul Bihor, Căpușu Mare, Feleacu, Tureni și Florești din județul Cluj, sunt în cuantum total de 74 mii lei și sunt alocate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transportului și Infrastructurii, capitolul

84.01 „Transporturi”, subcapitolul 84.01.03 „Transport rutier”, titlul 56 „Proiecte cu finanțare din Fonduri Externe Nerambursabile (FEN) Postaderare”, alineatul 56.01 „Programe din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR)”.

Art. 4. — Sumele individuale prevăzute la art. 3 se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile, pentru lucrarea de utilitate publică prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 6. — Planul cu amplasamentul lucrării se aduce la cunoștința publică prin afișarea la sediul Consiliului local respectiv și prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Septimiu Buzașu,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 4 decembrie 2012.
Nr. 1.179.

*) Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

LISTA

imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizarea infrastructurii privind siguranța circulației pe DN1 în sate lineare și puncte negre” pe raza localităților Săliște din județul Sibiu, Sântimbru din județul Alba, Oșorhei din județul Bihor, Căpușu Mare, Feleacu, Tureni, Florești din județul Cluj, a proprietarilor sau deținătorilor acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Nume și prenume proprietar/deținător teren	Tarlaua/Parcela	Categoria de folosință	Număr cadastral (număr topo)	Număr carte funciארă	Suprafața totală — m ² —	Suprafața de expropriat — m ² —	Valoare de despăgubire teren conform Legii nr. 255/2010 — lei —
1	Sibiu	Săliște	Paliciuc Dumitru, Paliciuc Maria	144/3101/78	A	103070	—	4.400,00	126,00	782,46
2	Sibiu	Săliște	Parohia Ortodoxă Română Săcel	7/93	A	1502/2	—	13.300,00	610,00	9.821,00
3	Sibiu	Săliște	Parohia Ortodoxă Română Săcel	7/93	A	1502/3	—	13.300,00	71,00	1.143,10
4	Alba	Sântimbru	Beldean Vasile	P 492/38	A	—	—	14.500,00	175,00	2.286,00
5	Alba	Sântimbru	Crișan Adrian Eugen	—	A	285/1/1/1	1224	5.800,00	727,00	9.495,00
6	Bihor	Oșorhei	Tiponuş Gheorghe Marian, Tiponuş Sanda Silvia	—	CC	50375	50375	6.000,00	61,00	2.390,00
7	Bihor	Oșorhei	Bulc Radu Ciprian	—	CC	387	244 NDF	2.213,00	86,00	3.370,00
8	Bihor	Oșorhei	Bulc Radu Ciprian	—	CC	388	245 NDF	2.628,00	55,00	2.155,00
9	Bihor	Oșorhei	Bulc Radu Ciprian	—	CC	54391	54391	209,00	104,00	4.075,00
10	Cluj	Căpușu Mare	Dine Voicu Nicolae	T 12, P 1216/9	F	—	—	3.300,00	225,00	1.068,00
11	Cluj	Feleacu	Bojan Eugenia, Copil Cornelia	T 54, P 1	CC	—	—	2.800,00	173,00	6.026,00
12	Cluj	Feleacu	Vadean Leontina	T 54, P 2	CC	—	—	2.100,00	79,00	2.752,00
13	Cluj	Tureni	Marinca Ioan	T 52, P 3	A	—	—	5.800,00	6,00	131,00
14	Cluj	Tureni	Aștilean Vasile, Zachiu Minerva	T 52, P 4	A	—	—	5.800,00	82,00	1.785,00
15	Cluj	Tureni	lobbagy Estera, lobbagy Ncolae, lobbagy Iosif, lobbagy Ghizela, lobbagy Ana, lobbagy Ileana, Galfi Francisc, Galfi Ghizela, lobbagy Matei, lobbagy Iolanda	T 52, P 5	A	—	—	2.900,00	6,00	131,00
16	Cluj	Florești	Parohia Reformată Luna de Sus	T 47, P 120/1	CC	—	—	4.911,00	177,00	26.201,00
TOTAL :									2.763	73.611,56

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind desemnarea persoanelor responsabile cu identificarea și declararea potențialilor donatori de organe și/sau țesuturi și/sau celule aflați în moarte cerebrală

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției de asistență medicală și politici publice nr. R.A. 824 din 6 decembrie 2012, precum și Adresa Agenției Naționale de Transplant nr. 916 din 26 octombrie 2012,

în temeiul prevederilor:

- titlului VI din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se numește responsabil național pentru identificarea potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală, diagnosticarea morții cerebrale și menținerea în condiții fiziologice a potențialilor donatori prof. dr. Dorel Săndesc, membru al Consiliului Științific al Agenției Naționale de Transplant.

Art. 2. — (1) Se numesc următorii responsabili regionali pentru identificarea potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală, diagnosticarea morții cerebrale și menținerea în condiții fiziologice a potențialilor donatori:

- București — conf. dr. Ioana Grințescu;
- Iași — conf. dr. Ioana Grigoraș;
- Târgu Mureș — dr. Otilia Moldovan;
- Cluj-Napoca — conf. dr. Natalia Hagău;
- Timișoara — prof. dr. Dorel Săndesc.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) vor îndeplini următoarele atribuții:

a) supraveghează din punct de vedere metodologic toate procedurile de declarare a morții cerebrale în cadrul unităților sanitare arondate de către Agenția Națională de Transplant;

b) verifică respectarea protocolului de declarare a morții cerebrale în cadrul unităților sanitare arondate;

c) asigură o strânsă legătură cu coordonatorul de transplant regional și cu coordonatorii de transplant de la nivelul unităților sanitare arondate;

d) colectează toate datele referitoare la donatorii reali și potențiali aflați în moarte cerebrală din cadrul unităților sanitare arondate;

e) prezintă anual sau ori de câte ori este nevoie raportul activității privind declararea donatorilor din unitățile sanitare arondate;

f) organizează, cu sprijinul Agenției Naționale de Transplant și al Societății Române de Anestezie și Terapie Intensivă, cursuri privind protocoalele de declarare a morții cerebrale, precum și protocoalele de menținere în condiții fiziologice a potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală;

g) pot prelua oricând atribuțiile persoanei responsabile cu identificarea potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală, diagnosticarea morții cerebrale și menținerea în condiții fiziologice a potențialilor donatori de la nivelul unităților sanitare arondate.

Art. 3. — (1) Conducerea unităților sanitare autorizate și acreditate pentru efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană și nominalizate prin Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate, aprobate prin ordin al ministrului sănătății, pentru

activitatea de prelevare de la donatori de organe și/sau țesuturi și/sau celule aflați în moarte cerebrală au obligația de a desemna un coordonator de transplant la nivelul unității sanitare, precum și o persoană responsabilă cu identificarea potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală, diagnosticarea morții cerebrale și menținerea în condiții fiziologice a potențialilor donatori.

(2) Coordonatorul de transplant la nivelul unității sanitare trebuie să fie de profesie medic sau asistent medical și va îndeplini următoarele atribuții:

a) detectează și identifică potențialii donatori aflați în moarte cerebrală în strânsă legătură cu personalul secțiilor de Anestezie și terapie intensivă (ATI), neurologie, neurochirurgie etc.;

b) discută cu familiile potențialilor donatori în vederea obținerii acordului privind prelevarea de organe și/sau de țesuturi și de celule în scopul transplantării;

c) verifică completarea corectă a formularului de declarare a morții cerebrale a donatorului, a formularului de declarare a acestuia, precum și a celorlalte formulare prevăzute de legislația în vigoare;

d) contactează medicul legist în vederea obținerii autorizației medico-legale pentru prelevare, dacă este cazul;

e) pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, coordonatorul de transplant trebuie să poată fi contactat și să fie disponibil în permanență;

f) atribuțiile sale pot fi oricând preluate de către coordonatorul de transplant regional.

(3) Persoana responsabilă cu identificarea potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală, diagnosticarea morții cerebrale și menținerea în condiții fiziologice a potențialilor donatori trebuie să fie un medic cu specialitatea Anestezie și terapie intensivă din cadrul secției ATI a unității sanitare și este desemnată de conducerea unității sanitare, la propunerea șefului de secție ATI, cu avizul responsabilului regional.

(4) Persoana prevăzută la alin. (3) are următoarele atribuții:

a) identificarea potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală;

b) aplicarea protocolului de declarare a morții cerebrale și confirmarea morții cerebrale;

c) aplicarea protocolului de menținere în condiții fiziologice a potențialului donator;

d) informarea Agenției Naționale de Transplant și a coordonatorului de transplant de la nivelul unității sanitare, în vederea contactării familiilor potențialilor donatori pentru

obținerea acordului privind prelevarea de organe și/sau de țesuturi și/sau de celule în scopul transplantării;

e) asigurarea procedurilor specifice de anestezie pe perioada procesului de prelevare;

f) trebuie să poată fi contactată și să fie disponibilă în permanență.

(5) În perioada în care persoana prevăzută la alin. (3) este indisponibilă din motive obiective, atribuțiile menționate la alin. (4) sunt delegate de conducerea unității sanitare unui alt medic cu specialitatea Anestezie și terapie intensivă din cadrul secției ATI a unității sanitare.

(6) Personale nominalizate la alin. (1) au obligația de a raporta lunar Agenției Naționale de Transplant numărul potențialilor donatori aflați în moarte cerebrală, conform protocoalelor stabilite de aceasta.

Art. 4. — (1) Raporturile de muncă dintre unitățile sanitare și persoanele desemnate conform art. 2 și 3 se stabilesc potrivit legii.

(2) Persoanele desemnate conform art. 2 și 3 vor fi remunerate pentru activitatea desfășurată în acest sens, din suma alocată prin Programul național de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană, cu un salariu tarifar echivalent normei de bază, în limita fondurilor aprobate cu această destinație.

Art. 5. — (1) Desemnarea persoanelor conform art. 3 va fi comunicată Agenției Naționale de Transplant de către unitățile

sanitare în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului ordin.

(2) Agenția Națională de Transplant are obligația de a asigura publicarea permanentă pe site-ul său web a listei actualizate a persoanelor nominalizate conform art. 1—3.

(3) Arondarea regională a unităților sanitare prevăzute la art. 3 alin. (1) va fi stabilită de către Agenția Națională de Transplant și va fi comunicată acestora, în termen de 30 de zile de la publicarea prezentului ordin.

Art. 6. — Direcțiile din cadrul Ministerului Sănătății, Agenția Națională de Transplant, persoanele nominalizate și instituțiile implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului sănătății publice nr. 723/2006 privind obligativitatea desemnării medicilor responsabili cu identificarea și declararea potențialilor donatori de organe și/sau țesuturi și/sau celule aflați în moarte cerebrală, în unitățile sanitare care derulează subprogramul 2.12 „Transplant de organe și țesuturi”, finanțat de la bugetul de stat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 27 iunie 2006.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Raed Arafat

București, 6 decembrie 2012.
Nr. 1.246.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 601888